

Respect pentru oameni și cărți

Arta pe Înțelesul copiilor

Cartea galbenă

Text de Amanda Renshaw

ARTHUR

Haideți la cină!

Crătiță și midii închise

Ai mâncat vreodată midii? Sunt o mâncare tradițională în Belgia, unde sunt servite de regulă cu cei mai delicioși cartofi prăjiți.

Numai că scoicile lui Marcel Broodthaers nu sunt de mâncare. În primul rând, pentru că au cochiliile închise. Dacă ai în față un bol cu scoici, nu trebuie să le mănânci decât pe cele deschise. Cele nedesfăcute îți fac rău la burtică!

În plus, midiile lui Broodthaers n-ar fi tocmai gustoase – gândește-te că stau de o groază de timp într-o galerie de artă. Ar fi reci și pline de praf. **BLEAH!**

Dar, dincolo de asta, ce ți se pare complet în neregulă cu această cratiță plină de midii? Păi, sunt mult prea multe midii în vas. Doar că, în loc să dea pe dinafară și să cadă pe masă, au luat forma unui ditamai turnulețul. E ca și cum ar crește și ar împinge capacul în sus, pe măsură ce se umflă.

De ce a făcut Marcel Broodthaers tocmai o cratiță cu midii?

Cred că a vrut să ne stârnească imaginația. Arta nu trebuie să fie numai frumoasă și specială. Broodthaers ne încurajează să ne uităm la lucrurile obișnuite pe care le vedem în viață de zi cu zi și să ne întrebăm de ce nu se pot transforma și ele în artă. Artistul este din Belgia, așa că pentru el midiile sunt tot ce poate fi mai obișnuit.

(O, Doamne, dar ce nume! Broodthaers e greu de pronunțat, nu glumă. Trebuie doar să te gândești la el ca fiind format din două părți: **BRUD-EIRS**. Așa se pronunță.)

Mâzgăleli

Și tu mâzgălești când ești plăcăsît,

nu? Și, în timp ce tot adaugi linii și forme, nu se întâmplă să iasă ceva care seamănă cu un animal, o pasare sau chiar un om?

Într-o zi, Henry Moore se juca cu o bucată de ceară, modelând-o cu degetele până când i s-a părut că începe să arate ca un cap ciudat care avea coarne, o barbă și un nas lung și subțire. Tot jucându-se aşa cu ea, figurinei i-a crescut o coroană și a început să semene, i-s-a părut lui, cu capul unui rege.

Probabil că nu e o întâmplare că i-s-a părut că seamănă cu un cap de rege și cu nimic altceva pentru că în acea perioadă îi citea de zor povești despre regi, regine și prințese fiicei sale, Mary.

Rege și regină

Când a terminat figurina cu capul regal, Moore i-a făcut și un corp și a mai adăugat un personaj lângă el. Lucrarea Rege și regină s-a născut mai întâi ca o bucătică de ceară – atât de mică încât o puteai ține în palmă – și a devenit apoi o sculptură de bronz înaltă de 1 metru și 64 de centimetri. Acum este amplasată la marginea unui deal din Scoția cu față către sud, înspre un lac aflat la granița cu Anglia. O poți vedea în paginile următoare.

Deși nu au nicio țară peste care să domnească, regele și regina domină tot peisajul din jurul lor. Prin postura lor regală și senină țin sub observație tot regatul lor imaginari.

Moore a reușit să facă regele și regina lui să pară cu adevărat de viață regală pentru că i-a modelat cât mai simplu. Amândoi au picioarele așezate ferm pe pământ. Sunt așezați confortabil, dar nu stau cocârjați, iar mâinile lor, așezate în poală și pe bancă, le dău un aer calm și liniștit.

Data viitoare când te apuci să mâzgălești ceva, nu te opri. Doar imaginează-ți ce minunăție poate să iasă.